

**EPICEDION QUO
ADMODUM
ILLUSTRIS,
GENEROSI AC
MAGNIFICI...**

Johannes Dominikus Hess

EPICEDION

Musey Trauca 355-3

QVO ADMO-

DVM ILLVSTRIS, GENE-

ROSI AC MAGNIFICI DOMINI,

DOMINI IOANNIS TRAVTSONII, LIBERI

Baronis in Sprechenstein, Schrouenstein, & Falcken-

stein, Marschalci hæreditarij Comitatus Tyrolis, Sacræ Cæ-

saræ Maest: ab intimis Consilij primarij, Athesini præfecti

Burggrauij Tyrolis, Capitanei Roderti, & in Stainad Gale-

lianum, &c. tristissimum obitum, Fratres Viennenses Ordinis

Minorum regul: obser: innumeris ab eodem beneficijs gratio

sè affecti, deplorant Quum ex Bohemia in arcem suam nobi-

lissimam Falcostein Viennæ sepeliendus, cum ma-

ximo piorum omnium luctu esset de-

portatus, scriptum

AVTHORE F. IOANNE DOMINICO

Hesß, eiusdem Ordinis sancti Francisci, apud Diuum

Hieronymum Viennæ, Concionatore.

VIENNAE AVSTRIAE APVD LEON-

hardum Formicam, Anno 1590.

355.1.23

QVO ADMO-

DVM ILLVSTRIS, GENE-

NEROSI AC MAGNIFICI DO-

mini Domini IOANNIS TRAVTSONII, Liberi
 Baronis in Sprechenstein, Schrouenstein, & Falcken-
 stein, Marschalci hereditarij Comitatus Tyrolia, Sacrae Caesaris
 Maiestatis, Confiliarij primarij, Athesini Praefecti Burggrauj Ty-
 rolis, Capitanei Roderti, & in Stein ad Gallianum, &c. tris-
 tissimum obitum, fratres Viennenses ordinis Mi-
 norum regularis obseruantiae, innume-
 ris ab eodem beneficijs gratiosè

affecti, deplora-
 rant.

RGONE TRAVTSONIAE LUXO-
 (clarissima gentis

O Heros veteri praestans vir-
 (tute IOANNES,

Te sic excipimus reducem? sic
 (Praga remittit

Fatali impositum feretro? Sicne Austria, sicne

Te Falcostenium spectat? tandemq; Viennam

Funebris referet pompa, includetq; sepulchro?.

Spes heu fallaces heu saepe cadentia retrò

A 2 Vota;

Vlq; adeone homines igitur spes fallere pergit
 Ut sibi nemo aufit quicquam promittere certi?

Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus

Et renouate graues verba inter singula luctus.

Heu mihi quam verè magnū ac memorabile peccus

Consilijs Cæsar perdit? Germania quantum

Heu decus amittit? quanto respublica Christi

Mœsta dolore gemit tali viduata patrono?

Plangite ad hoc feretrū præsentès quotquot adestis

Plangite & absentes queis tristis nuncijs aures

Vulnerat, & tantum docet amisisse parentem,

Plangite, nec pudeat lachrymarum effundere riuos,

Tali namq; virum luctu est fas plangere, quali

Ereptum fatis terra in memphitide patrem

Fleuit I A C O B V M gens Israelitica, quali

Aegyptus nulli vera pietate secundum

Flanxit I O S E P H V M, fatali lege cadentem,

Quali & legiferum loca per deserta vagantes

Hebræi Moïsen tumulo fleuere sepultum,

Illā decent quoq; iusta virum, queis peccore tristi

Iessæus vates Saulo Ionathæq; peregit

Inferias, machabæa quibus gens fleuit ademptum

Mathatidem fortī victorem peccore Iudam,

Has ego censuerim lachrymas, talemq; dolorem

EPICEDION.

Omniſibus eſſe pijs, etenim meminiffe neceſſe eſt
Funere nos iſto fidum ſepelire parentem,
Quo moriente iacet regno gratiſſimus Heros.

Dicite lugubres, mea carmina, dicite verſus
Et renouate graues verba inter ſingula luctus.

O mors in tristes nimium propenſa dolores
Non tua tam celſum timuerunt figere pectus

Spicula? non manibus diris tibi lapſa fuerunt?
Si nescis vir is eſt quem reges, quemq; potentes

Induperatores, ipſumq; fouebat amore

Mille ob dona animi, Capitoli immobile ſaxum,

Si nescis vir is eſt qui quattuor ecce monarchis

(Millibus eſt multis quod vix homini accidit vni)

Præſtitit obſequium, nihil atq; reliquit omiſſum

Quo minus officio ſumma cum laude præſſet,

Nouerat id CAROLVS Cæſar Sol vnicus Orbis

Qui ſceptrum Oceano, ſamam qui finiit aſtris,

FERNANDVS norat pietate ad ſidera notus

Iuſtitiz vindex, pacis pater optimus almæ

Tu quoq; FERNANDI MAXÆMILIANE pro-

Cæſar idem fateare libens, ſi vita ſuperſit, pago

Hoc quoq; nunc veræ neruus pietatis & æqui

RVDOLPHVS meminit, qui pectore Cæſare digno

Tutari Imperij præſcos conatur honores,

Quattuor

Quattuor Im-
peratoribus
inferendis
Trauſſanti-
is.

Quattuor his TRAVTSON magni Rectoribus or-
 Consilij, grauibus curis, animoq; sagaci, (bis,
 Rebus in angustis ceu sidus amabile fultit,
 Nimirum placidæ iam ver ætatis agebat
 Formoso sub flore puer, quum MAXIMVS ipsum
 AEMILIVS, tali quondam qui nomine primus
 Cæsar erat, puerum generosum ascriberet aulæ,
 Maxima quum primis spes sese ostenderet annis,
 Hunc fore ceu baculum columenq; immobile regni,
 Spes ea nec certè fuit irrita, namq; virilem
 Ante annos animû TRAVTSON sic gessit, vt ipsi
 Arcanos CAROLVS gauderet credere sensus
 Saxonixq; ducem belli in discrimine captum
 Tradiderit iuueni solertibus vndiq; curis
 Seruandû, quo TRAVTSONIVS se munere verum
 Præstitit Heroem, vi forti animoq; probatum,
 Tum verò magis atq; magis spe feruidus aulæ
 Cæsareæ inseruire parat, summisq; Monarchis
 Fidam operam nauare animo, virtutibus inter
 Magnificos aulæ proceres florere beatis,
 Ergo velut pulcher flos tempore veris in horto
 Ingenio solers virgo quem lenibus vndis
 Irrigat, apricas paulatim surgit in auras
 Pulchrior, & suauem de se diffundit odorem, . . .

*A Maximo
 liano L. aulæ
 ascriptus.*

*Carolo Cæ-
 sari fit à cõs
 silij.*

*Saxo bello
 captus
 Trauisonio
 adhuc iuue-
 ni custodi-
 endus tra-
 ditur.*

Sic &

EPICEDION:

Sic & TRAVTSONIVS nitido virtutjs odore
 Gratus erat cunctis, ac de se certa future
 Argumenta dabat laudis famæq; perennis,
 Interea CAROLVS moritur, sceptrumq; relinquit
 FERNANDO, is verò perpendens ardua facta
 TRAVTSONII, variumq; decus mentisq; beatas
 Diuitias, famæq; vilo sine vulnere mores, (olim,
 Nonne, ait, AEMILIVS nobis hunc MAXIMVS
 Hunc etiam nobis genitor super omnia charus
 Promisit talem fore quo mea regna vigerent
 Patrono? ergò meis placet hunc adiungere semper
 Consilij, fidamq; ipsi loquar omnia in aurem
 Mentis operta meæ, nec sit mihi charior alter
 Ni sit TRAVTSONII similis præstantibus ausis;
 Huic Marschallæi tribuam quoq; nomen honoris
 Præficiamq; meæ fatis fœlicibus aulæ,
 Eximiumq; virum casus complectar in omnes,
 Pax pia seu vigeat, seu Mars paret impius arma,
 Dixit, & aulæ summos impertit honores
 TRAVTSONIO, & quamvis, nil tale petiuerit ille
 Non tamen augusto patriæ inseruire parenti
 Abnuat, atq; hilari mandatum fronte capescit.

Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus
 Et renouate graues verba inter lingua luctus.

Hisq;

*Pis co. filia-
 rius Ferdin-
 andi, &
 Marschal-
 lus, summus
 que aule
 præfatus.*

E P I C E D I O N.

X. 11

Hisq; adeò titulis illè , his & honoribus auctus
 Mira dabat proceres inter consulta vocatos,
 Cæsar vt ipsius semper præclara probarit
 Consilia, ac populis seu bella horrentia bella
 Instarent forsàn, seu splendida lumina regni
 Conuentum imperij summis de rebus haberent,
 Hunc sibi TRAVTSONIVM junxit FERNANOV
 Consilijs cuius tutò confidère posset, (Achatem
 Alter idem fecit MAXÆMILIANVS idemq;
 RVDOLPHVS fecit, magni nunc arbiter Orbis.

*Singularis
 prudentia
 Trausonij.*

Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus
 Et renouate graues verba inter singula luctus,
 Ac veluti quondam, scitatum oracula Phœbi
 Si quis erat missus Delphos, ab Apolline quicquid
 Ille reportabat; veteres immobile verum
 Esse, nefasq; nimis magnum dubitare putabant,
 Haud aliter (si falsa licet componere veris)
 TRAVTSONII dictis, verèq; fidelibus omnes
 Consilijs proceres credebant, Cæsar & ipse,
 Et meritò, quis namq; viro confidere nolit
 Qui nunquam fallit? cuius verba omnia menti
 Conueniunt, quæritq; animo bona publica tantum?
 Talem TRAVTSONIVM quis quæso fuisse negabit?
 Hunc nemo arguerit simulata mente locutum

*Simile ab A
 pollinis ora-
 culo.*

*Candidus
 Trausonij
 animus.*

B,

Esse

EPICEDION.

Esse aliquid forsitan, fallacem aut forte repertum,
 Linguam habuit siquidem quæ puræ conscia menti
 Quid ferat utilitas populi, cælare nec astu
 Occulto potuit, nec dissimulare malignè.
 Hinc quoties grauium tractanda negotia rerum
 Inciderent, Cæsar proceresq; vno ore vocabant
 TRAVTSONIVM, nec quicquã actum nisi fidus adesset
 TRAVTSONIVS, nisi & is procerû consulta probaret.

Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus
 Et renouate graues verba inter singula luctus.
 Accu TRAVTSONIVS sese super æthera factis
 Erexit, sic & rebus sublimibus aptos
 Tres genuit Natos (si ritè audita recordor)
 Non patre indignos, quorum qui maximus, æuo
 BALTHASAR, austriacis fulsit ceu lumen in oris
 Hunc Maria Hispano regum de sanguine nata
 Et tibi juncta thoro, Maxæmiliane, jugali,
 Aspiciens exempla sequi patris ardua magni
 Magnaq; facta, suæ non infeliciter aulæ
 Summum inspectorem fecit summumq; magistrû,
 Donec eam tellus hispanica, patria tellus
 Acciperet reducem, chari post fata mariti,
 Perq; hunc Balthasarum generosæ tertia stirpis
 Linea TRAVTSONIO, visa est, mirabile dictu

Tres filij
 Traussonij.
 I. Balthasar

Præcæpores
 vidu Trau-
 sonius.

Et res

EPICEDION.

XLIII

II, Iohannes.

Et res hoc nostro longè rarissima seculo,
 Alter IOANNES patrij ceu nominis hæres
 Sic patriæ virtutis amans, inglorius æuum
 Exegit nunquam, quin imperterritus Heros
 Pro grege, pro patria, pro maiestate sacratj
 Cæsaris, aduersus diuini numinis hostes
 Turcos arma tulit, dans plurima corpora letho;
 Incautè donec pugnans tulit acer in hostes
 Se medios, pulchramq; obijt per vulnera mortem:
 O fors optatis nunquam non inuida rebus
 Quæ rapis audentem iuuenem tot adire labores
 Voluere tot duros vno pro Cæsare casus,
 Quid tibi mentis erat genitor clarissime, Natum
 Cum fortuna tibi inuidit qui dulce senectæ
 Solamen nimium festæ baculusq; fuisset?
 Sed quem non aufert necis imperiosa potestas?
 Hoc verò magni luctus solamen habebas.
 Ipsi quod dederat virtus & gloria laudem.
 PAVLVS at ò SIXTVS viuat, qui pectore patrem
 Exprimit heroo patrisq; simillimus aulam
 Cæsaream decorat rosa ceu pulcherrima campum,
 Vir bonus & sapiens rebusq; peritus agendis,
 Humanus, facilis, mitis largitor egenis,
 Non inopi turbæ quas dat magnatibus aures

III. Paulus
 SIXTVS.

EPICEDION.

Obstruit, at cunctis ad vota precantia promus
 A patrio nunquam discedere pectore nouit,
 Atq; hos TRAVTSONO lōgè charissima coniunx
 Brigita Madruciae non vltima gloria gentis,
 Progenuit Natos, & plures forsitan, eius
 Singula namq; mihi non constant facta, nec illa
 Indagare finit breue tempus. & hora canendi,
 Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus

Et renouate graues verba inter singula iuctus,
 Nec verò his tantum patris ostendebat amorem
 Natis, ast etiam generosa mente studebat
 Omnibus esse pater communis & omnibus æquè
 Serui more boni famulantem extendere dextram,
 Augusto quamuis à Cæsare proximus esset
 Regnatorq; aulae summus, velut alter Ioseph
 Quem terræ Aegypti Pharao præfecerat olim,
 Vix tot, vbi autumnus frigus brumale reducit
 Se volucres tollunt celeri trans æquora lapsu
 Ille quot eximios iuuenes, & sanguine natos
 Nobilium claro monitis instruxit amicis,
 Edocuitq; viam qua deinceps se quoq; possint
 Tollere humo regumq; altas volitare per aulas
 Cum laude, ad fluxos nec tantum mobile honores
 Ostendebat iter, verum rectiq; pijq;

Pectoribus

*Trasfoni-
 ut omnibus
 prodesse co-
 nantur.*

EPICEDION.

Pectoribus iuuenum simul instillabat amorem,
 Sæpe monens vt iter celsæ virtutis ad arces
 Horrescant nunquam, vincentibus ardua palmæ
 Præmia monstrando meritumq; perenne laboris,
 Hæc monuit specimenq; ex se dedit ipse coruscum
 Integritate graui referens quæ voce monebat.

Nec minus & laudem decus ac prædulce meretur

Ipsi perpetuò fuerit quòd maxima rerum
 Verborumq; fides, quis enim delusus ab ipso?

Iplius aut quisnam promissa reposcere visus?

Namq; erat hæc imis cura ipsi infixæ medullis

Fallere non vllum, cunctis prodesse, lucrari

Officia officijs magnoq; fauore fauorem,

Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus

Et renouate graues verba inter singula luctus.

Hic quoq; inexpertum nil, & nil liquit inausum

Vt pacis firmaret opus si forte tumultu

Feruere inciperet cæco feralis Enyo,

Hinc scriptis proceres dictisq; aggressus amicis

Vtile consilium bello dedit vtile paci,

O quoties animos & pectora saua furentum

Flexanimis mira mulsit dulcedine linguæ,

Bellaq; præcidit primo & repressit in ortu?

Non secus infesto maturè occurrere morbo

*Maxima
 verborum et
 rerum fides
 in Transfor-
 matione.*

*Pacis studio
 sistimus
 Transfor-
 matione.*

EPICEDION.

Antè solet medicus, quàm doctas Pæonis artes
 Contemnat firmata lues & nescia pelli,
 Sæpe etiam superos lachrymis in vota vocavit
 Aurea Saturni redeant vt sæcula, bella
 Ignoret populus, nisi quæ vel picta videntur
 In tabulis, vel quæ libris descripta leguntur:
 Talis erat Numa Pompilius quæ magna secundum
 Roma habuit regem, talis Cato, talis & olim
 Pomponius magni magnus Ciceronis amicus,
 Tales mille alij, studium quæis nobile pacis
 Perpetuum tribuit decus & memorabile nomen,
 Ergò & TRAVTSONIO sua gloria cõstet, & ipsum
 Laude vehant feri semper vitæ nepotes.

Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus
 Et renouate graues verba inter singula luctus,
 Spargitur interea diuersum fama per orbem
 Esse hunc TRAVTSONIVM qui dexteritate fideq;
 Eximijs factis & mentis acumine raro
 In cõmune bonum studeat res vertere fractas,
 Nec mora, tanta animi virtus molimina tanta
 Arrident paruis mortalibus & magnis Dijs,
 Imò & Turcorum Bassæ (sic nomine dicunt)
 Truxq; Othomanniades furiata mente tyrannus
 Felicem penitus dixerunt Cæsaris aulam

Sospite

*Transonij
 prudentia ge-
 tiam Tur-
 cis imore-
 fuit.*

XLVI

E P I C E D I O N.

Sospite TRAVTSONIO, cuius sapientia, magni
Ac vis iudicij, turcos quoq; terruit hostes.

Scilicet hæc vis est virtutis & ampla potestas

Semper vt exhibeat se clara in luce videndam

Nec non laudari soleat vel ab hostibus ipsis,

Ergò quæ tua, mors, est ista nefanda tyrannis

Heroa vt tantum transfigas cuspide diro?

Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus

Et renouate graues verba inter singula luctus,

Quid mores referam niueos quos carpere nunquã

Ipsè queat Momus quantumuis omnia carpat?

Dicite vos aulæ proceres fidiq; ministri

Cæsaris, an turpi macularit crimine vitam?

Fama sinistra ipsum num fortè pudore notarit?

Indueritq; ipsi maculam? quis mitior illo

Pauperibus? precibus quis sese ad limina caesis

Obtulit ipsius? viduar se scire fatentur

Pupilliq; simul, simul & rerum omnium egeni.

Pauperibus cunctis quòd se patrem esse probarit.

Quis verò ignoret quàm strenuus omnibus ille

In factis patiensq; operum patiensq; laborum

Perpetuò fuerit? nam nunquam pectore segni

Præfuit officio, quin indulgere solebat

Perdus & pernox animo vigilante labori.

*Liberalitas
Trausonij.*

*Summa dili-
gètia Traus-
sonij in ne-
gotijs per-
gendis.*

Sæpe gendis

E P I C E D I O N.

Sæpe laboranti vix respirare potestas,
 Sumere vix epulas, somnos vix carpere, membris
 Sæpe dabant nullam facta & facienda quietem,
 Et ne turpe chaos tot agenda negotia forsan
 Turbaret, pulchro vivebat is ordine, namq;
 Tempora certa epulis, & somno tempora certa
 Certa pijs precibus, solito quoq; certa labori
 Sic dabat, à tali vt deflecteret ordine nunquam,
 Ni viuendi aliter foret ipsi forte necessum.
 Et licet innumeris curis comitata senectus
 Adueniens tandem firmum è compage vigorem
 Hauriret, vitæ tamen is quoq; sine sub ipso
 Auelli à curis nequijt quibus ante vacarat,
 Ergò senem (Cæsar patrem quem sæpe vocabat
 Contectoq; loqui capite omnia verba sinebat)
 Viribus exhaustum nec tecto exire valentem
 Impositum sellæ fidi portare ministri
 Ardua debebant procerum ad consulta potentum
 Quis sine TRAVTSONIO fieri quid posse negabât,
 Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus
 Et renouate graues verba inter singula luctus,
 Quàm pius in superos fuerit, quàm feruidus æstu
 Flaminiis ætherci sancto manifesta. liquet res
 Carmine nec nostro præcone nec indiget vllò,
 Nam.

*Pulcherri-
 ma viuendi
 ratio in
 Trautsonio.*

*Ne senex
 quidem à la-
 boribus vac-
 eat.*

*Pietas
 Trautsonij.*

Nam senio quamuis fractus multaq; laborum
 Mole fatigatus, cuius simul obrutus esset,
 Non tamen vlla dies abijt pernicious alis
 Qua non ille sacri visens sacra limina templi
 Impleret cœlum precibus, seu frigora Cauri
 Horrida spirarent, coqueret seu Sirius agros,
 Sæpe aliquis magno deuinctus amore parentis,
 O Heros, dixit, dignissime Nestoris æuo
 Siccine diminues vitæ data tempora, Diuim
 Insistendo adytis tam denso frigore brumæ?
 Parce senectuti nec mortem arcesse seueram:
 Quod si tantus amor, quod si tibi tanta cupido:
 Aeterno precibus crebris seruire parenti,
 Ecce domi poteris, neq; enim fugit ille penates
 Quærentum celsis animis cœlestia tantum
 Nani nusquam locus est in quo non ille quiescat
 Nulla ipsum regio cohibet, loca nulla prehensum
 Conclusumq; vlquam, cunctas amplectitur Orbis
 Totius partes, nec te non audiet ille
 Aedibus in proprijs, igitur ne frigoris obsit
 Asperitas, tua vota domi persolue precesq;
 Talibus haud pauci monuerunt vocibus ipsum,
 Ille autem contra, Christo mea seruiat ætas
 Aedibus in sacris, dum spiritus hos regit artus,

Exemplum
 pietatis me-
 morabile.

C Frigora

EPICEDION.

Frigora nil timeo qui Christo agitante caleſco,
 Mens immota mihi maneat, ſtet corde voluntas
 Imperio ſeruire, Deo committere vitam,
 Rebus ad eſſe ſacris ſummū vel ad uſq; ſepulchrum,
 Bruma nec impediēt, nec frigora acuta grauabunt,
 Nec ſenium obſtabit nec cura domeſtica cæptis,
 Dixit, & ecce Deo pia verba habuere ſecundos
 Namq; duo hæc tumultū perfecit ad uſq; ſupremum
 Seruiuit ſummo demifſo corde parenti
 Nec tamen abſq; pijs humana negotia liquit
 Auxilijs, quanquam ſenio iam ſanguis heberet,
 Quid faciant iuuenes auſus cum talia feſſus
 Inualidusq; ætate ſenex lethoq; propinquus?

*Memoria
 Trautſonij
 inſignis.*

Dicite lugubres, mea Carmina, dicite verſus
 Et renouate graues verba inter ſingula luctus,
 Vi reminifcendi Senecam valuiſſe ſtupenda
 Ac Samium vatem legimus Cyrumq; potentem
 Perſarum regem, Charmidem Carneademq;
 Atq; Themiftoelem celebres qui rexit Athenas,
 Par vis TRAUTSONIO, quem quamuis longa ſe-
 Et curæ vigiles oculorum lumine grato (nec ſus
 Priuarint, intus tamen ille oculatioꝝ Argo
 Lynceus ac totus, quæcunq; peracta fuerunt
 Præteritis annis memori ſub mente tenebat,

Ille

E P I C E D I O N.

LI

Ille oculis etiam quos ecce videre nequibat
 Voce agnoscebat proprio sermone loquentes
 Quanquam essent ipsi longo non tempore visi.
 Iamq; nouem postquam lustris & quattuor annis
 Marschalci officio, præfecti & munere summi
 Esset in augusta perfunctus Cæsaris aula,
 Paulatim magis atq; magis longæua senectus
 Pertundit vires obit & membra omnia torpor,
 Nec quicquam superest nisi sese affigere sellæ
 Perpetuò caput inclinando ad pectus honestum,
 Non secus ac lasso madefacta papauera collo
 Demittunt capita à multo quâdo imbre grauantur,
 Rem tamen ille animo fert forti & corde virili
 Nec miseræ queritur de debilitate senectæ,
 Donec, cum Christus superis ascribere, & aulæ
 Iungere cælesti magno properaret amore.

*Transfonia
 us Annis
 49. Mar-
 schalci, &
 summi aula
 præfecti of-
 ficio fun-
 ctus,*

*Transfonia
 fortitudo in
 decrepita æ-
 tate,*

Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus
 Et renouate graues verba inter singula luctus,
 Et iam tristis hyems quatiebat frigore terras
 Insolito, ac mensis decimo qui nomen ab imbrî
 Accipit, Orbi aderat, morbo quum fractus acerbo
 TRAYTSONIVS lucem sibi sensit adesse supremam,
 Ergò animo hoc agitans vnū præq; omnibus vnū
 Vt vacuus culpa Mundi melioris ad aulam

*Pietas
 Transfonia
 morbo in-
 grauescente,*

EPICEDION.

Hinc abeat, mystam deuota mente sacratum
 Aduocat, & vitæ commissa piacula ad vnguem
 Exponit, rigidus sibi censor in omnibus actis,
 Mox etiam totum panis sub imagine Christum
 Accipit, exemploque senis Simeonis Olympum
 Pectore concipiens, humili sic voce precatur,
 Nunc dimitte tuus, Deus ô, in pace quiescat
 Tranquilla seruus, mea mens iam namque salutis
 Authorem vidit, vesca sub fruge latentem,
 Quem cunctis populis manifesta in luce parasti
 Ante suam faciem, cælesti vt lumine gentes
 Illustret, rutiletq; suæ noua gloria plebis.
 At quum supremus vitæ vltima tempora vesper
 Ocijus adueheret, nihil ille reliquit ommissum
 Quod proauita fides mandat, virtusq; parentum,
 Nam dulci ambrosia dulci iam nectare pastus
 Corporis, ac sancta fusi pro gente cruoris,
 Adijcit extremum sancti limul vnguen oliui
 Mentibus vnde vigor puris, & gratia Cælo
 Aduenit, vt dubio sæuæ in certamine mortis
 Vincantur Sathanæ fraudes vincatur auernus,
 Hæc q; vbi facta, preces iterumq; iterumq; profun-
 Ardeo dissolui Christo & coniungier inquit, (dens
 Spicula nec mortis timeo mortisue dolores,

Firma

Accipit ex
 extremam vni-
 flionem.

Firma Fides & Amor firmus Spesq; optima mētis
 Non sinit exitium me formidare propinquum.
 Tūm verò rursū tendens ad sidera palmas
 Et lachrymas fundēs dedit imo has pectore voces *Precationes*
 Magne pater Diuūm summa indulgentia cuius *Transfonsj*
 In genus humanum nullo se sine coereret, *ante obitū.*
 O miserere mei famuli miserere precantis,
 Atq; tua pietate meas bonus ablue sordes,
 Quò niue candidior fiam neq; territet hostis
 Egredientem animam, qui sæuam accensus ad iram
 Perfurit in nostram concusso dente ruinam.
 Hūc propelle procul Deus, hincq; ad tartara mitte,
 Et mihi vita, mihi requies sis grata laborum,
 Tuq; parens virgoq; eadem, Reginaq; Mundi
 Stella maris, genitrixq; Dei, porta optima Cœli,
 Solue reum vinclis & cæco lumina profer,
 Et mala pelle procul, summū bona cuncta parētem
 Posce, mihi & matrem te charam ostende, precesq;
 Accipiat per te facilis, pro crimine Mundi
 Qui Natus tulit esse tuus: vosq; alta tenentes
 Cœlituum turmæ, pro me commissa dolente
 Implorate Deum, meq; his absolute vinclis,
 Auxiliūq; mihi precibus demittite cœlo,
 Iamq; animo sum composito, fragilemq; paratus
 C 3 Linquere

E P I C E D I O N.

Linquere sum vitam, vitæ venientis amore,
 Dixit, & ardentem veteri pro more piorum
 Candelam gestans dextra, placidè obdormiuit
 Quum iam bis decimam lucè nonamq; December

Extulerat Cælo, fulgeret & hora diei
 Nona, quid beu miseri quid in his mortalibus oris
 Quærimus immortale? rapit mors omnia secum,
 Ac sua quemq; dies manet & meta vltima vitæ,

Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus
 Et renouate graues verba inter singula luctus,
 Heû qui tùm gemitus quæ tùm lamenta grauisque
 Plangor ijt Cælo? veluti quàm tempore veris
 Incaluerè niues, celsis è montibus humor
 Defluit, & præceps valles decurrit in imas,
 Tanta s emisit lachrymas pia turba patremque
 Ereptum fati magno sibi credit emendum
 Si precio posset reuocari ad limina vitæ

Ante alios verò PAVLVVS quos SIXTVS ab imo
 Corde dabat gemitus? quis eû dolor intus edebat?
 Quis det, ait, genitor charissime, quis mihi tecum
 Aut pro te det posse mori? tu chartior ipsa
 Luce mihi nam semper eras, te munere vitæ
 Iam functo quid agam? sine me sine me vltima iam
 Oscula ferre, aliud quum nil mihi deniq; restet, (nunc
 Dixit

*Obijt Traut
 fonsus cum
 maximo om
 niu dolore.*

*Pietas Padi:
 li Sixti erga
 parentem.*

Dixit, & exanime heu corpus genitoris adempti
 Atq; manus ambas amplexus & oscula figens
 Ultima, inexhaustos gemitus è pectore fundit,
 Nec luctum ostendant proceresq; viriq; minorem
 Pragaque tota gemit tectoque apparet in omni
 Et pavor & planctus, genuere parentibus orbi
 Pupilli & viduæ Phæbique potentis alumni
 TRAVTSONIVS semper quos fouit amore paternò.

Dicite lugubres, mea carmina, dicite versus
 Et renouate graues verbi inter singula luctus,
 Gens ò TRAVTSONE DV M cuius prudentia, cuius
 Maxima dexteritas summis in rebus agendis
 Iamper centenam domui trieterida seruit
 Austriacæ, gens ò quæ dextro Numine semper
 Felix, vitales genuisti lucis in auras
 Heroes magnos, lectissima pectora regno
 Seu pax floreret fremerent seu bella cruenta,
 Funde pias lachrymas, quàm sit tibi causa dolendi
 Namq; tui cecidit capitis diadema IOANNES
 Qui quantû decoris quantum quoq; luminis abs te
 Accepit, tantum tibi dat splendoris & ipse,
 Dum decorat factis genus alto à sanguine clarum
 Virtutesque nouis præscas virtutibus ornat.

Terra tyroliadum varijs generosa metallis

Ac

300. annis
 gens Travt-
 soniorû do-
 moi Austria
 ce seruit.

EPICEDIQN.

Ac rebus diues vitæ quarum indigēt vsus;
 Burggrauium deplange tuum, deplange fidelem
 Præfectum, tua qui quæsiuit commoda semper,
 Huictu mater eras quum sit per te æditus Orbi,
 Sed tamen ille tui semper studiosus honoris
 Solliciti partes obiit munasq; parentis. (des

Tuq; Vienna caput terræ Austridos, inclyta se-
 Archiducum, tanti quæ mortua membra sepulchro
 Herois trades, atrato vellere mæstum
 Fac caput obueles, nigramq; ingloria pallam
 Demittas talos lugubri more sub imos;
 Ante tuos oculos etenim facta ardua dictu
 Ac decora alta viri semper versata fuerunt,
 Deniq; (rimari videar ne singula versu)
 Iogemat Imperium, tellus germanica fletus
 Emittat largos, doleat cum paupere diues,
 Ipse etiam Cæsar magni optimus arbiter Orbis,
 Tristitiam mentis vultu tecturus amæno
 Si licuisset, erat, sed scilicet omoia frangit
 Claustra dolor, signis & se manifestat apertis,
 Namq; pius memioit Cæsar, quo pectore, quantis
 Consilijs, summo in cunctarum turbine rerum
 In medijs regni vicibus medijsq; ruinis
 Sæpe laborarit fessis succurrere rebus,

Et du-

Sæpe laborarit fessis succurrere rebus,
 Et dubitemus adhuc tristes emittere fletus
 TRAVTSONII ob mortē? sed fletibus atq; dolori
 Debet inesse modus, quid enim producere luctus
 Incassum prodest? lachrymisne amissa redibunt?
 Nascimur ut metam cuncti properemus ad istam,
 Nec quisquā eximitur communi à foedere mortis,
 Pygmalionis opes tibi sint; sint diuitis auri
 Munera, magnanimo sis viribus Hercule maior,
 Aeacidem vincas, vi roboris Hæctora præstes,
 Sit tibi rex Salomon sapienti pectore longè
 Inferior, Macedūm sis rege potentior illo
 Quem pugnantē armis timuit victricibus Orbis,
 Exuperes quotquot vixere prioribus annis
 Quotquot adhuc viuunt, & quotquot deniq; viuēt,
 Nunquid ob id mortem dabitur superare potestas?
 Illa metit genus omne hominū, dat corpora terris
 Omnia, scepra ferens toti communia Mundo,
 Illa rapit magnos rapit illa sine ordine paruos
 Nec metuit reges ipsos, regumue triumphos.
 Iamq; cadit gens vna hominū, iamq; altera rursus
 Nascitur, alteriusque locum subit ordine miro,
 Vita hominis pariter paleas imitatur inanes
 Quæ venti ad flatum subito iactantur in auras,
 D Sæpe

EPICEDION.

Sæpe aliquis nimium nimium spe captus inani
 Canitiem longam, longos sibi fingit & annos,
 Sed cadit ante diem, cœu flos qui mane virefcit
 Agricolæ curuo sed mox succifus aratro
 Languescit moriens subitò, perditque decorem,
 Sæpe etiam Natos vix matris ab vberè raptos
 Vna dies aufert, inopino & funere mergit,
 Atq; homo si longè ad metam peruenerit æui
 Octauus decies vix ipfi voluitur annus
 Tàm breuis & fluida est vmbraque fimillima vita.
 O nimium felix ô terque quaterque beatus
 Qui cælum verfans animo fedefque beatas
 Sele vni tradit Christo & fapienter in illum
 Excelfum transfert vitæ mortalis amorem,
 O quantis ille eripitur post fata periclis?
 Quas non ille humiles pellit de pectore curas?
 Spesque inopes, trepidusque metus & gaudia vana?
 Nec fatis hoc tantum, quæ gloria quantaq; reftant
 Præmia? quæ requies? quanta & q̄ plena voluptas?
 Dicere quis valeat? vaftrum prius haufcrit æquor
 Et numeret ftellas aliquis, floresque per arua
 Tempore vernali crefcentia, Rector Olympi
 Plura fuis etenim præftat cultoribus vltro
 Quàm genus humanum fenfu comprehendere poffit,
Eia

Eia iter id propter summo affectemus Olympo
 Magnarum ornati virtutum insignibus auis
 Atq; fide atq; operum magna integritate bonorū.

Quod superest dulces somnos placidamq; quietē
 TRAVTSONII optamus cineri, & cōmertia Diuisi.
 Salue ô TRAVTSONIAE gentis lux magna IOANNES
 Acternumque vale, nobis vox omnibus vna est.

D 2

Sequun-

Sequuntur Epigrammata quadam,

IN EIVSDEM
ILLVSTRIS AC GENE-
ROSI VEREQVE INCOMPARA-
bilis Domini, Domini IOANNIS TRAVTSON-
NII, &c. obitum, per eundem fratrem IOAN-
NEM DOMINICVM HESS, Ordinis
minorum regularis obseruan-
tiæ conscripta.

I.

T RAVTSONIVS quamvis animi maturus & æui
 • Effet, & exhaustus pene vigore suo,
 Hunc tamen immatura senē mors funere merfit;
 Atque, senem quamvis, abstulit ante diem,
 Absidet id propter feretro tristissima Virtus
 Et vitæ cassum lumine quærit adhuc,
 Quærit adhuc, sed quem quærit, non inuenit, ergò
 Turbato tales expedit ore sonos,
 Sicne iaces igitur mea spes optata? quid obstat
 Quo minus hinc tecum me quoq; fata trahant?
 Cha-

Charus eras viuus, cur te post fata relinquam?

Te sine triste mihi est viuere, dulce mori.

Sed quoniam, Christi iussu, me frangere nunquam

Mors valet, ad feretrum viua sedebo tuum,

Perpetuòque tuum nomen venerabor honore

Prætereunti etiam turbæ ea verba feram,

Hic Regni splendor, patriæ & commune leuamen,

TRAVTSONIVS, (requiẽ turba precare) iacet.

II.

PROXIMA Dijs Pietas, & teutona turba sedebant

Turbaque lugubris talia dicta dabat.

Chara Dijs Pietas, homini ô tutissima virtus,

Cur obiit cultor maximus iste tuus?

Ecce Tybris luget, dolet Ister & ingemit Oenus,

Nil loquor, immensus deflet & Oceanus,

Respondit Pietas, tunc hunc obiisse fateris

Turba? heu deciperis si hunc obiisse putas;

Non obiit TRAVTSON abiit sed fata per ipsa

Ad loca, quæ mortis conditione vacant.

Illic antiquis Heroibus additus Heros,

Incolit angelici lucida regna chori,

Ergò quis inuideat, venerando hæc gaudia patri?

Dicere quis nolit, magne quiesce parens?

III.

CANDOREM rebus Titan parit ecce quibusdam
 Obscurat quasdam res quoque luce sua.
 Sic quoq; TRAVTSONIVS, regni Sol lucidus ecce
 Morte sua luctum lætitiãque parit,
 Lætitiã superos novus afficit incola cæli
 Totius interea Teutonis ora gemit.

IIII.

DESINE TRAVTSONIVM, Germania, plangere, nã.
 Nobiscũ is fausto Numine viuit adhuc, (que
 Est PAVLVS SIXTVS nam viua parentis imago
 Atq; per hunc & in hoc viuit in Orbepater,
 Viuet & Orbepater dum viuet filius, ergò
 Hac PAVLVM Virtus inclyta voce monet.
 PAVLÈ tuo quòd SIXTE para s monumenta Parenti
 Debíta, præstanti pro pietate facis,
 Namque tui manes ita promeruerè parentis
 Parce tamen lachrymis ora rigarè tuis,
 Magnum quippe patrem rediuiuum cernimus in te
 Hæres qui patriæ es laudis & officij.

IN TRAUTSONIÆ
gentis insignia.

CVR caper, & cur gallus, equi cur vngula, gentis
 TRAUTSONIÆ clypeū condecorare solent?
 Cornibus intortis effert sese acer in hostem,
 Et pedibus saltat saxa per alta caper,
 Sic gens Trautsonidū magno sæpe imperu in hostes
 Irruit, & victrix clara trophæa tulit,
 Quæsiuitq; decus verum per saxa, per ignes,
 Per montes, fluuios, per mare, perque vias,
 Tempora dinumerat, vigil est, terretque leones
 Gallus, & ad solitum cantibus vrget opus,
 Hæc nisi TRAUTSONIDVM quoq; gens egisset, ho-
 iam nunc nõ tanto cognita in Orbe foret. (nōre
 Inq; equitū numero quum gens hæc nota coruscet
 Vngula equi fulget posteriore loco.
 Nil igitur melius nil significantius vnquam
 Quadrarit clypeo, gens generosa, tuo,
 Viue age, gens magnis factis & laude superstes
 Viuaci, hæc Mundi machina donec crit.

Cum licentia Superiorum.

2 366 - 3

100 935 190

